

"Föreningen Gotlands fasta försvar".

Bildad i lördags.

Det af landshöfding Roos till i lördags e. m. på läroverkets högtidsal sammankallade mötet för bildande af en förening för Gotlands fasta försvar blif talrikt besökt.

Mötet öppnades af landshöfdingen, hvilken i sitt hälsningstal berörde försvarsföreningens innebörd och ändamål. Tal. ansåg, att en dylik förening vore särskildt af nöden här på Gotland, där det år 1891 stiftade »Gotlands försvarsförbund» numera vore så godt som bragt ur funktion. Den blifvande föreningens hufvudändamål skulle blifva att verka för stärkande af befästningarna i Tingstäde och jämväl i Fårösund. På årsmöte skulle man emellertid kunna anslå uppkommen årvinst till annat mera tillfälligt försvarsändamål, såsom anskaffande af kulsprutor, men endast i aktiv riktning och icke till anordnande af föredrag e. d. Tal. uttryckte sin förhoppning om att föreningen från början skulle som medlemmar räkna gotlänningar till ett antal af ett par tusen; inom tre veckor efter kallelsens utfärdande hade ej mindre än inemot 600 anmälningar om inträde ingått.

Anförandet avslutades med ett lefve för konung och fosterland, åtföljdt af kungasången.

Löjtnanten vid Svea artilleriregemente E. de Laval höll därefter ett intressant föredrag om befästningar och deras betydelse för hemortens försvar.

Befästningskonsten vore lika gammal som den mänskliga kulturen. Antikens och medeltidens krigskonst förde fram befästningarnas betydelse som stöd för de rörliga styrkornas och som ett sparande af människokrafterna. Här på Gotland ligger försvaret hufvudsakligen i landstormen med blott få linjetrupper och med Tingstäde till centralpunkt. Hvad vi vilja göra för detta försvars stärkande, måste i fredstid vara fullt färdigt, enär man i våra dagar sällan o. n. ens någonsin börjat och börjar krig utan krigsförklaring. Gotlands afakilda läge talade särskildt för behövet af ett så godt försvarsberedskap som möjligt. Val beredd, kunde en rentaf bli lämnad i fred, enär dess utöfning i alla fall måste anses vara af sekundär betydelse och därför ej finge kosta för mycket.

Tal. redogjorde därefter för de moderna befästningarnas art, fält-, provisoriska och permanenta befästningar, de senare kallade fastningar, och lämnade en öfversikt af, hvad den enskilda offervilligheten gjort för Stockholms fasta försvar sedan 1902. Genom smärre befästningsanläggningar hade man för relativt billigt pris nu gjort mycket därtill. Lyckligt vore, att äfven här på Gotland försvarsviljan och offervilligheten vore allmän och liflig. Tal. demonstrerade genom planritning ar smärre befästningars anordnande med skydd för kanoner och infanteri, beredskaps- och observationsplatser, maskering o. s. v. och erinrade från de senaste krigen om smärre befästningars betydelse, såsom vid belägringen af städerna Kimberley och Mafeking under boerkriget och nu senast vid Tschataldaja i balkankriget.

Tal. påpekade, att Gotland ej kunde påräkna så stor frist som dessa orter vid ett krigsutbrott, och slutade sitt med applåder mottagna föredrag med uttalande af förhoppningen, att den blifvande föreningen skulle blif till välsignelse för oss.

Landshöfding Roos meddelade härpå, att meningen vore att gifva föreningen fyra underafdelningar, motsvarande rullförsvarsområdena. Man borde därför ej omedelbart upptaga frågan om stadgars antagande, utan blott uttala sig om föreningens hufvudändamål och låta en interimstyrelse föra saken framåt med stadgars utarbetande och på annat sätt. Inträde skulle stå fritt för hvarje svensk